

Бургасъ до границата, по цѣлото ѝ продължение между Атлиманъ до Сакара.

Отъ описанието за турскитѣ *мензили* — *станции*, гдето обикновено се държели по 5 пощенски коня за размѣняване, се види, че турцитѣ нищо ново не сж допринесли къмъ старата римско-византийско съобщително дѣло. Едва къмъ 1850 г. въ Турция почнала да работи по-редовна поща, както и съобщенията между долния Дунавъ и Одринъ—Цариградъ легнали върху сравнително по-модерни основи. По-старата турска поща въ тая посока е минавала презъ Сливенъ, Сарай-мензилъ, К.-агачъ, Одринъ. Въ Сливенъ нерѣдко се разправя за обирание на пощи. Преданието за разбититѣ катърски товари съ злато до самия Бършенъ, гдето сж били струпани въ единъ засипанъ днесъ кладенецъ, ще ни отнася, вѣроятно, въ много по отминали години. На всѣки случай, даннитѣ за „старъ пжтъ“ презъ Сливенъ (съответно Желѣзни врати) издаватъ Сливенъ за една важна и редовна между-пжтна военно-пощенска станция, не само презъ турската, но и презъ сръднобългарската управа.

Отъ посочената по-горе дата нататкъ, главния пощенски пжтъ отъ Одринъ за Галацъ минавалъ презъ Сливенъ (*Едренденъ—Каласъ тарики*): Одринъ, Ямболъ, Сливенъ, Котелъ, Османъ-пазаръ, Ески-Джумая, Шуменъ, Ени-пазаръ, Варна и т. н. Разстоянието отъ Одринъ за Сливенъ се вземало за 22 часа (отъ Одринъ до Ямболъ за 18, а отъ Ямболъ до Сливенъ за 4 часа. отъ Сливенъ до Котелъ за 8, отъ Котелъ до Османъ-пазаръ за 16, отъ тамъ за Ески-Джумая за 20, отъ Ески-Джумая до Шуменъ за 28 и т. н.; ср. Bianchi въ имперския алманахъ за 1848 г.).

Въ търговски сръдища, като Сливенъ, писменната и други родѣ кореспонденции, често пжти сж ставали и чрезъ особни куриери, или чрезъ тъй нареченитѣ *кирадѣши*, — все българи, сновеци почти редовно отъ Сливенъ за Котелъ, Търново, Ески-Джумая, Шуменъ, Русе и т. н., и на югъ отъ Балкана, между Сливенъ—Айтосъ—Ямболъ—Карнобатъ—Бургасъ—Одринъ—Цариградъ, и даже Солунъ. Кирадѣшитѣ сж боравѣли повече съ *катѣри*, отколкото съ коне. Тѣ сж пре-наѣли не само стока, но и кореспонденция и хора. Голѣма частъ отъ Сливенскитѣ *кирадѣши* сж били намѣсени въ революционнитѣ тукъ движения. За тѣхъ споменава и д-ръ Селимински още за годинитѣ около надвечерието на русско-турската война въ 1829 г. За по-увѣрно революционнитѣ писма сж били тургани въ подковитѣ на добитѣцитѣ.

Споредъ Kerrel, английски офицеръ, който пжтувалъ по Сливенско въ 1829 г., с. Добралъ (днесъ Прилепъ, на изтокъ отъ Сливенъ, подъ Чалъкавашкия проходъ) е било станция на конската поща за Шуменъ презъ Карнобатъ—Чалъкавакъ (ор. cit., II, p. 19—20).